

Zmrzlina za zmrzlinou

Zmrzlina za zmrzlinou

Sestry a bratři,

jednou, když jsem byl kdysi ve Spojených státech na oficiální návštěvě spřátelené baptistické asociace, vzal mě jeden černošský pastor do restaurace na večeři. Když jsme se najedli, že prý si musíme dát ještě zákusek. Neprozřetelně jsem kývnul na zmrzlinu. Znáte americké porce, jsou vždycky větší, než na které jsme u nás v Evropě zvyklí. Byla fakt dobrá, musel jsem jí pochválit. Jenže to jsem neměl dělat. Pastor neváhal a nechal přinést ještě jednu porci, myslím tak třikrát větší, než byla ta první. Tolik zmrzliny najednou jsem nikdy předtím ani potom nezažil.

Vzpomněl jsem si na tuhle příhodu, když jsem si četl dnešní biblický text (Evangelium podle Jana 1,1-18). Hodí se na první neděli roku, protože zmiňuje začátek:

„Na začátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo byl Bůh... A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi... ale jeho vlastní ho nepřijali... Všechny nás obdaroval milostí za milostí.“

Jan nás chce se vši naléhavostí ujistit, že příběh Ježíše Krista, který se odehrál před dvěma tisíciletími, nebyl jen tak. Nedá se jednoduše zařadit mezi množství podobných osudů, kdy byli dobří lidé nespravedlivým světem umlčeni. Ježíš je věčné Boží Slovo, které se umlčet nedá. Jeho život, co hlásal, a pro co trpěl, to všechno je Boží způsob vyjadřování, Boží rozhovor s námi lidmi a s celým světem. V Ježíši se tenhle nebeský způsob komunikace zhmotnil, stal se tělem, jedním z nás. To abychom Nejvyššímu lépe rozuměli. Jakže to se světem komunikuje? „Milostí za milostí.“ Jinak by se to dalo přeložit také ve smyslu „milost střídá milost“ nebo „milost, a navrch ještě jedna milost“. Právě u téhle zvláštní slovní vazby se mi vybavila příhoda se „zmrzlinou za zmrzlinou“.

Jak vypadá zmrzlina, víme, ale co si představit pod dnes už běžně nepoužívaným slovem milost? Řecké slovo charis v dnešní češtině znamená laskavost nebo vlídnost. Jakou laskavost má Jan na mysli? Nejprve jsme my lidé dostali směrovky na cestu životem, kterým běžně říkáme Desatero. Manuál pro správné používání života, návod, aby se nám neporouchal. Však to známe: nevyrábět si falešné bohy, umět odpočívat, vážit si rodičů, neusilovat nikomu o život, nekrást, nepodvádět, nezávidět. Tak to byla ta první Boží laskavost. Věděl, že bez směrovek bychom se na náročných životních stezkách ztratili a zabloudili. Jenže, známe se. Ne vždycky na směrovky dáme. Máme rádi všelijaké zkratky a nebo víme, jak kterou značku obejít. Někdy se zas tváříme, že směrovkám nerozumíme a netušíme, co ta která znamená. A protože Bohu nejsme ukradení, změnil před dvěma tisíci lety slovník. Nemusel by, chtěl. Namísto právnické mluvy začal nám vyprávět svůj vlastní příběh.

„A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“

Nyní, píše Jan, kdokoli se s příběhem Ježíše Krista ztotožní, kdokoli ho přijme za příběh svůj, ocitne se z ničeho nic na novém začátku, prostě jakoby se znovu narodil. Najednou bude všude kolem vnímat mnohem víc laskavosti a vlídnosti, než předtím, a sám se neubrání, aby je šířil dál. Nic lepšího si na začátku nového roku nemůžeme snad ani přát.

Sestry a bratři, myslím na vás a modlím se za vás. Přeji pokojný rok 2021 a těším se zase na shledanou!

Petr Červinský

kazatel baptistického sboru Petra Chelčického v Lovosicích